

[Carsten Andersen]

for samfundet, for solidariteten og for fællesskabet.

Det one man show, som statsministeren lægger op til, hvor enhver er sin egen lykkes smed, og hvor fanden tager de sidste, giver ikke et samfund, hvor alle mennesker har valgfrihed med hensyn til formningen af deres egen tilværelse. Det giver nogle få valgfrihed, mens vi andre ikke-Tarzaner får undertrykkelsens svøbe at mærke.

Denne moderniseringsideologi ligger også til grund for de markedsstyringsmekanismer og ideer om friere forbrugsvalg inden for den offentlige sektor, som statsministeren taler om. Tillad mig at minde statsministeren og regeringen om, at det er den brede del af den danske befolkning, der har ønsket og har betalt den offentlige servicesektor. Det er ikke erhvervslivet, der har foræret den danske arbejder de goder, vi havde, da den borgerlige regering tiltrådte, og som vi endnu da har størsteparten af. Det er alt sammen noget, der er betalt igennem surt erlagte skattekroner af lønarbejderne. Vi har betalt for det, og vi vil ikke betale for det endnu en gang, fordi der er nogle højtlønnede og nogle velbjærgede, der nu ikke vil være med til at betale. Det er ikke modernisering at skruetiden tilbage og rive disse goder ned, det er en demoralisering, og det er demontering af samfundet, og det skal stoppes. En modernisering og sikring af friere forbrugsvalg vil være, at alle er med til at betale for goderne, og at der er et serviceudbud, som svarer til behovet. Det er god publikumsservice at få uddannelse, når man har brug for den, og ikke få uddannelsen som en slags ergoterapi i en ældreklub.

Der er nogle håb i regeringens tanker om en bedre publikumsbetjening, der er håb i tankerne om en omstilling, der er håb i tankerne om en omstilling i social- og sundhedsforvaltningen. Vi kan være enige i, at det enkelte menneske skal støttes i at påvirke sin egen situation, og i, at man skal give borgeren større valgfrihed og økonomisk ansvar. Men skal der være tale om realistisk indhold i disse paroler, må der også sættes realiteter bag.

Valgfrihed og økonomisk ansvar for kunder i den sociale sektor kræver, at vi betragter arbejdsløse, bistandsklienter og efterlønsmodtagere som fuldt acceptable mennesker ligesom medlemmerne af dette ting. Valgfri-

hed betyder, at du har økonomiske muligheder, og at du bliver accepteret som almindelig borger. Der er intet i regeringens politik i de forløbne 2 år, der selv ved den mest positive fortolkning kan opfattes som, at regeringen har tænkt sig at give de dårligere stillede borgere i dette land valgfrihed og økonomisk ansvar. Tværtimod har regeringen holdt de dårligst stillede økonomisk ansvarlige for regeringens politik, uden at de havde noget valg.

Albrechtsen (VS):

I statsministerens åbningstale lægges der op til et bredt samarbejde om sikkerhedspolitikken, og statsministeren henviser til, at regeringen har nedsat det såkaldte Dyvigudvalg, der vil udarbejde en ekspertredegørelse om Danmarks sikkerhedspolitiske situation. Nu kan VS naturligvis ikke i sig selv have noget imod, at man udarbejder en ekspertredegørelse – især da ikke, hvis denne redegørelse på en alsidig måde belyser, hvorledes en dansk nedrustningspolitik kan gennemføres. Men der er to ting, som jeg synes der er grund til at advare imod.

For det første bør ingen bruge dette udvalgsarbejde som påskud til at udsætte en beslutning, der klart fastslår Danmarks atomvåbenfrihed i freds-, krise- og krigstid, altså under alle omstændigheder. For det andet mener VS ikke, at der kan komme noget som helst godt ud af regeringens tanker om på grundlag af en sådan ekspertredegørelse at nå frem til enighed mellem regeringen og socialdemokratiet om de sikkerhedspolitiske problemer. En sådan enighed, et sådant samarbejde vil ikke kunne undgå at medføre et betydeligt tilbageskridt på det sikkerhedspolitiske område, og det vil blokere for de vigtige beslutninger, som bør gennemføres snarest muligt. Disse beslutninger kan det efter min opfattelse kun lykkes at få gennemført her i folketinget, hvis det såkaldte raketflertal af radikale, socialdemokratiet, SF og VS når til enighed om en række konkrete beslutninger. Dette vil VS meget gerne bidrage til sker, og vi håber, at dette også vil være holdningen i denne folketingssamling hos de andre partier i dette flertal. Kort sagt vil VS opfordre dette flertal til hurtig handling. Det såkaldte Dyvigudvalgs nedsættelse må ikke få lov til